

LA CARA DEL MES

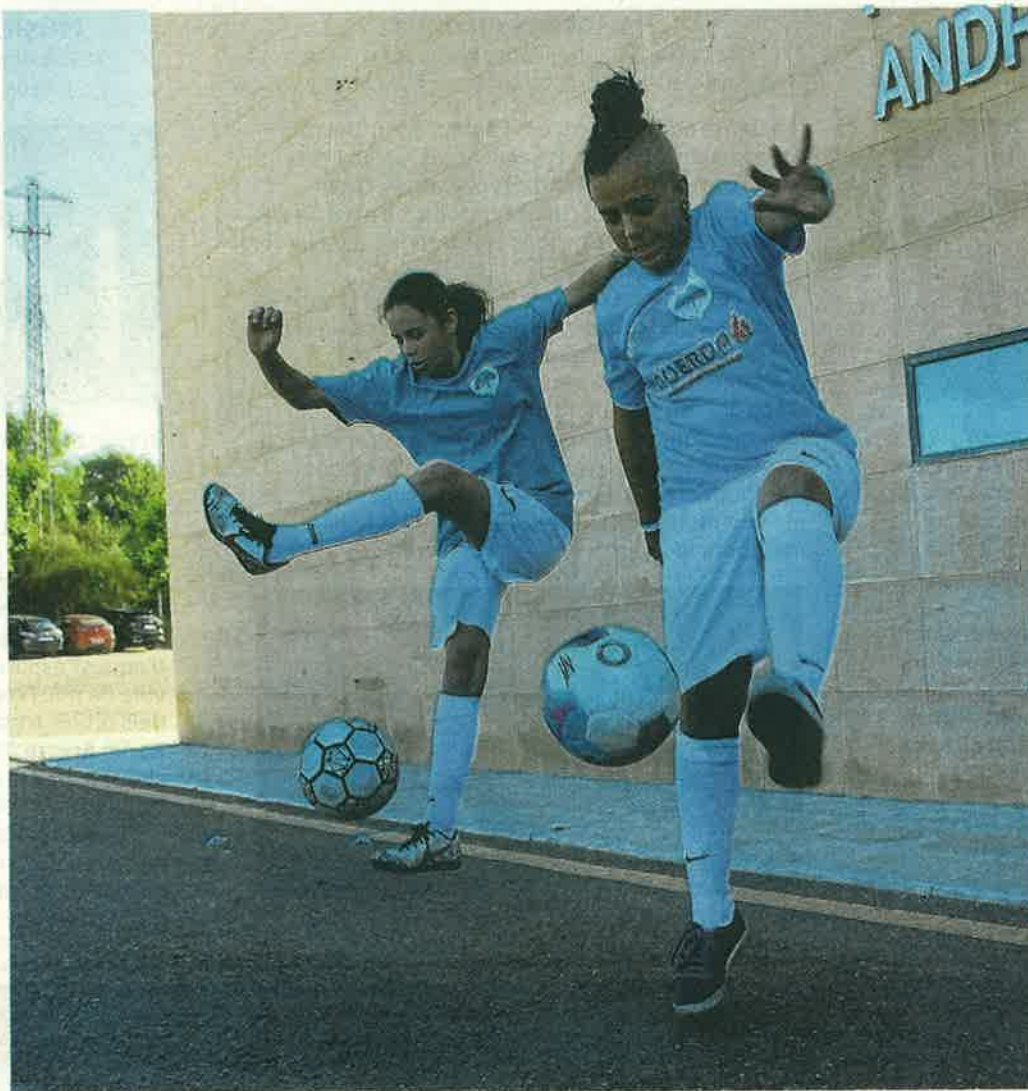
Paloma Pujol: actualitzant referents

És tricampiona mundial de 'footbag' i subcampiona del món de futbol 'freestyle'

PERE M. GILART
ALCARRÀS

Com moltes dones al llarg de la història, amb només 10 anys Paloma Pujol ja va haver de fer-se passar per un nen per poder jugar a futbol. Als anys noranta no hi havia equips de futbol femení a Mèxic, però el seu avi va insistir que havia de jugar de totes maneres perquè li veia un talent especial. "Físicament semblava un nen, així que no vaig tenir cap problema perquè em creessin la fitxa federativa amb el nom de Javi, fet que em va permetre competir amb un equip masculí", explica l'esportista professional.

Després de jugar durant dos anys en aquest equip, va emigrar a Espanya amb la seva mare i es va instal·lar a Madrid, al barri de Malasaña. Aquí el panorama era completament diferent, un "territori somiat" on podia practicar futbol sense haver de ser el que no era. Amb la majoria d'edat, i després de jugar a futbol sala durant l'adolescència, la Paloma reconeix que "no era realment gaire bona" i va decidir canviar la pilota per un saquet. Concretament, va endinsar-se en el món del *footbag*, un esport que consisteix en fer tocs amb els peus amb una pilota farcida de llavors o sorra sense deixar que caigui a terra. "Era un joc popular als anys setanta, quan la gent jugava als parcs amb io-ios i diàbolos i no es passava el dia davant d'una pantalla". Amb els anys ha acabat esdevenint pionera a l'Estat de la modalitat *freestyle*, la més artística i popular, de més dificultat i que juga amb la precisió de moviments per completar una coreografia concreta. "Durant l'any treballava de cambrera i aprofitava les vacances per

competir. He viatjat per tot el món competint i el 2015 vaig fer realitat el somni de guanyar el meu primer Mundial".

"Va arribar un moment que necessitava més i vaig canviar el saquet per la pilota de futbol". Després d'endinsar-se en el futbol *freestyle*, "un món d'homes", s'ha acabat convertint en la primera

professional d'aquest esport. La Paloma ensenya orgullosa el tatuatge que porta a l'avantbraç: "*Hija de la calle*". L'asfalt i les llambordes han sigut durant molts anys el seu camp d'entrenament, i al barri madrileny de Malasaña segueix sent la "*chica del balón*". "El carrer és un aparador per al món, m'ha obert moltes portes professionals, des de

Paloma Pujol (dreta) mostrant a l'Helena, jove jugadora de l'equip Ponent Futsal, un truc amb la pilota de futbol.

PERE M. GILART

teatres i estadis fins a platós de televisió", explica.

Per tot plegat, cada dia hi ha més persones i entitats que valoren el seu talent i els valors que mostra amb orgull, com és el cas del club de futbol sala Ponent Futsal d'Alcarràs, al Segrià, que l'ha convidat recentment a la festa de final de temporada. "Vam pensar que una exhibició seva per tancar la temporada seria fantàstica, no només per la seva habilitat, sinó pel que representa", explica Sergi Seró, vicepresident del club. Aquesta entitat, creada tot just fa dos anys, es troba de ple en la implementació de l'esport femení i ha volgut que les nenes que ja formen part de la base "tinguin un mirall i un referent actual que no necessàriament sigui masculí". La mateixa campiona mundial reconeix que quan participa en les estades de futbol femení renya les noies perquè es fixen només en referents com Messi o Piqué, perquè mai podran ser com ells. "Són les petites esportistes les que han de canviar els hàbits i consumir esport femení", diu.

Amb 32 anys s'ha convertit en un referent no solament pels seus èxits esportius, sinó també perquè es mostra tal com és i sense embuts. "Soc lesbiana i vaig decidir mostrar-ho a les xarxes socials quan em va venir de gust. Avui en dia hi ha moltes nenes i noies que em pregunten per això i m'agrada ser un exemple, perquè hi ha molt poca educació en aquest sentit. Cada vegada que faig una publicació en què s'evidencien les meves preferències sexuals perdo seguidors de l'Índia i en guanyo d'Espanya. Jo en dic guanyar seguidors de qualitat", respon amb un somriure a la boca, abans de sortir al parquet a deixar bocabadat un cop més el públic que ha anat a veure-la. —